

УДК 343.13(477)

DOI <https://doi.org/10.32782/2409-4544/2021-2/21>

СУДОУСТРІЙНІ ТА КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ СЛІДЧОГО СУДДІ

Крикунов Олександр Вікторович,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права і процесу
Волинського національного університету імені Лесі Українки
ORCID ID: 0000-0003-4573-8853

Фідря Юлія Олександрівна,

кандидат юридичних наук, доцент,
завідувачка кафедри кримінального права і процесу
Волинського національного університету імені Лесі Українки
ORCID ID: 0000-0001-9703-9494

У статті узагальнено чинне законодавство, судову практику визначення належного слідчого судді для забезпечення судового контролю під час досудового розслідування. Відповідно до європейських стандартів судочинства, втручання органів виконавчої влади у права окремих осіб повинно перебувати під ефективним контролем, який має забезпечуватися судовою системою. Встановлено, що функції слідчого судді можуть виконувати судді, обрані зборами суддів відповідного суду першої інстанції. Судовий контроль щодо законності проведення негласних слідчих розшукових дій здійснюють голова відповідного апеляційного суду або, за його визначенням, інший суддя цього суду, а також слідчі судді Вищого антикорупційного суду – у межах власної предметної підсудності. З'ясовано підстави для передання функції судового контролю слідчим суддям інших судів. Здійснено аналіз норм законодавства щодо обрання слідчих суддів, визначення їхнього статусу у кримінальному провадженні, висловлено пропозиції щодо його вдосконалення та систематизації. Слідчий суддя, будучи представником суддівського корпусу, користується гарантіями фахової незалежності і недоторканності, які закріплено Конституцією і законами України. Дотримання вимоги щодо незалежності та неупередженості слідчого судді реалізується за допомогою процедури автоматичного розподілу матеріалів кримінального провадження між суддями відповідного суду першої інстанції, а після визначення конкретного слідчого судді – через використання інституту самовідводу та відводу. Слідчий суддя у своїй діяльності є незмінним, оскільки після вступу у кримінальне провадження він має здійснювати судовий контроль до завершення досудового розслідування, за винятком періодів неробочого часу, під час яких ці повноваження здійснює черговий слідчий суддя.

Ключові слова: слідчий суддя, незалежність судді, судовий контроль на досудовому розслідуванні, судоустрій, кримінальний процес.

Krykunov Oleksandr, Fidria Yuliia. Judicial and criminal procedural aspects of determining of investigating judge

The article summarizes the current legislation, judicial practice of determining the legal investigative judge to ensure judicial control during the pre-trial investigation. According to European standards of justice, the interference of the executive authorities in the rights of individuals must be under the effective control of the judiciary. The authors found out, that the functions of an investigating judge may be executed by judges elected by the assembly of judges of the relevant court of first instance. Judicial control over the legality of covert investigative actions is exercised by the chairman of the relevant appellate court or, in his opinion, another judge of this court, and investigative judges of the High Anti-Corruption Court – within their own substantive jurisdiction. The grounds for transferring the function of judicial control to investigative judges of other courts have been clarified. The analysis of the norms of the legislation on the election of investigative judges and determining their status in criminal proceedings is carried out, proposals for its improvement and systematisation are made. The investigating judge,

as a representative of the judiciary, endowed with guarantees of professional independence and inviolability, which are provided by the Constitution and laws of Ukraine. Compliance with the requirement of independence and impartiality of the investigating judge is implemented through procedures for automatic distribution of materials of criminal proceedings between judges of the relevant court of first instance, and after the appointment of a specific investigating judge – through the use of the institution of self-challenge or challenge of a judge. The investigating judge is unchanged in his work, except periods of non-working time, during which these powers are exercised by the duty investigating judge.

Key words: *investigating judge, independence of judge, judicial control over pre-trial investigation, judicial system, criminal proceedings.*

Судовий контроль є невід'ємною і важливою частиною забезпечення прав і свобод людини, оскільки саме вони є у центрі правового поля, на якому безпосередньо і практично реалізуються вимоги й обмеження, закріплені у кримінальному процесуальному праві. У зв'язку із цим модель судового контролю за досудовим розслідуванням повинна відповідати основоположним засадам правової держави та бути запорукою захисту конституційних прав і законних інтересів учасників кримінального провадження від зловживань органів досудового розслідування [1, с. 122]. Такий підхід заслуговує на повну підтримку. Надання повноважень із судового контролю за більшістю дій та рішень органів досудового розслідування, прокурора, якими може бути обмежено фундаментальні права та свободи, а також право на негайне оскарження таких дій і рішень до суду під час кримінального провадження відповідає європейським стандартам захисту прав людини. Зокрема, у рішенні Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) у справі «Класс та інші проти Німеччини» від 6 вересня 1978 р. зазначено, що засада верховенства права виходить, зокрема, з того, що втручання органів виконавчої влади у права окремих осіб повинно перебувати під ефективним контролем, який має забезпечуватися судовою системою, у будь-якому разі як останньою інстанцією; судовий контроль надає найкращі гарантії незалежності, неупередженості і належної процедури [2].

У ст. ст. 29–32 Конституції України 1996 р. [3] було вперше передбачено, що обмеження невід'ємних прав людини на свободу й особисту недоторканність, на недоторканність житла чи іншого володіння особи, на таємницю листування, телефонних розмов, кореспонденції, на невтручання в особисте і сімейне життя особи під

час кримінального процесу здійснюється винятково за рішенням суду. Судовий контроль із боку слідчого судді є проявом конституційної гарантії судового захисту прав і свобод людини під час досудового розслідування (ст. 55 Конституції України). Для системності аналізу варто додати, що компетенція слідчих суддів може бути не тільки кримінально-процесуальною. Вона поширюється і на судовий контроль за проведенням оперативно-розшукових (ст. ст. 8–9 Закону «Про оперативно-розшукову діяльність») [4], розвідувальних (ст. 16 Закону «Про розвідку») [5] та контррозвідувальних заходів (ст. 7 Закону «Про контррозвідувальну діяльність») [6].

У чинному Кримінальному процесуальному кодексі (далі – КПК) 2012 р. [7] вперше було виділено окремого суб'єкта судового контролю на досудовому провадженні, який дістав назву «слідчий суддя», також закріплено розгалужену модель інституту судового контролю на стадії досудового розслідування для забезпечення верховенства права та законності через судову охорону та захист прав його учасників відповідно до міжнародно-правових стандартів та норм Конституції України. Відповідно до п. 18 ст. 3 КПК України, слідчий суддя – суддя суду першої інстанції, до повноважень якого належить здійснення в порядку, передбаченому КПК, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні, та у випадку, передбаченому ст. 247 КПК України, голова чи, за його визначенням, інший суддя відповідного апеляційного суду. Для повного з'ясування змісту поняття «слідчий суддя» необхідне звернення до згаданої вище ст. 247 КПК, яка встановлює, що розгляд клопотань про надання дозволу на проведення негласних слідчих дій віднесено до повноважень відповідного слідчого судді апеляційного

суду, у межах територіальної юрисдикції якого перебуває орган досудового розслідування, а у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, віднесених до підсудності Вищого антикорупційного суду, – слідчого судді Вищого антикорупційного суду (далі – ВАКС). Відповідно до ч. 1 ст. 33–1 КПК, слідчі судді ВАКС здійснюють судовий контроль за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальних провадженнях стосовно корупційних кримінальних правопорушень, передбачених у примітці до ст. 45 Кримінального кодексу (далі – КК) України, ст. ст. 206–2, 209, 211, 366–2, 366–3 КК України, якщо наявна хоча б одна з умов, передбачених у п. 1–3 ч. 5 ст. 216 КПК України.

Варто вказати, що в ч. 2 ст. 247 КПК передбачено здійснення судового контролю поза межами юрисдикції вказаних судів. Така передача повноважень обумовлена правилами про спеціальну (персональну) підсудність: 1) слідчого судді апеляційного суду поза межами територіальної юрисдикції органу досудового розслідування, якщо виникла необхідність одержання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій щодо суддів, працівників суду та правоохоронних органів та/або у приміщеннях судових та правоохоронних органів; 2) слідчого судді Київського апеляційного суду – відповідно до абз. 7 ч. 1 ст. 34 КПК, якщо обвинувачений чи потерпілий є або був суддею чи працівником апарату ВАКС і кримінальне провадження належить до підсудності цього суду.

Науковцями щодо розподілу судового контролю між слідчими суддями різних судових інстанцій слушно було акцентовано на тому, що під час визначення слідчого судді на рівні суду апеляційної інстанції «ідеться не про перегляд в апеляційному порядку слідчими суддями апеляційних судів ухвал слідчих суддів місцевих судів, а про чітке розмежування предмета їх відання» [8, с. 109]. Також зазначимо, що за логікою змісту ст. 247 КПК слідчий суддя ВАКС діє як суддя суду першої інстанції, вирішуючи клопотання детективів НАБ України.

Кримінально-процесуальні повноваження слідчого судді може виконувати законно обраний суддя відповідного суду

першої інстанції або відповідно до займаної посади – голова суду апеляційної інстанції чи, за його визначенням, інший суддя відповідного апеляційного суду. Слідчий суддя, відповідно до положень ст. 21 Закону «Про судоустрій та статус суддів» [9], п. 18 ст. 3 КПК, обирається із числа суддів відповідного місцевого загального суду його самоврядним органом – зборами суддів. І.В. Іваненко слушно вказав на очевидні прогалини згаданих судоустрійних норм, адже «у Законі немає жодних вимог чи обмежень до кандидата на виконання функцій слідчого судді, не встановлюється мінімальної чи максимальної кількості слідчих суддів у певному судді залежно від загальної кількості суддів цього суду, не передбачається жодної залежності набуття особою цього статусу щодо спеціалізації цього судді в певній категорії справ. Також Закон не встановлює і не регламентує порядку висунення претендентів на цей статус, порядку скликання і проведення зборів суддів, їх кворуму, необхідної кількості голосів за обрання особи; щодо строку, на який обирається слідчий суддя тощо» [10]. Також доречним є зауваження О.В. Сіренко про таку недосконалість чинного КПК, як надзвичайну розпорошеність норм, що визначають статус слідчого судді. Це викликає труднощі під час їх застосування й ускладнює повне та системне визначення процесуального статусу слідчого судді. Тому доцільно було б доповнити КПК окремою главою, яка буде визначати процесуальні повноваження, обов'язки, а також порядок обрання слідчого судді, вимоги до нього [11, с. 335]. Поділяючи ідею систематизації норм про кримінальний процесуальний статус слідчого судді, усе ж вважаємо, що вимоги до кандидатів і організаційні моменти обрання слідчого судді логічно визначити в Законі «Про судоустрій та статус суддів».

У ч. 7 ст. 21 Закону «Про судоустрій та статус суддів» встановлено, що тимчасово, тобто до обрання слідчих суддів відповідного суду, його повноваження здійснює найстарший за віком суддя цього суду. Цей формальний критерій для вибору, на нашу думку, має забезпечити покладення функції судового контролю на найбільш досвідченого суддю. Проте

для досягнення цієї мети, вважаємо, варто було б виходити зі стажу суддівської роботи, а не віку судді. Очевидно, що один слідчий суддя навіть під час короткого періоду не може забезпечити діяльності судового органу щодо виконання судового контролю за досудовим розслідуванням, оскільки за положеннями ст. 81 КПК відвід слідчому судді має вирішити інший слідчий суддя відповідного суду.

Слідчий суддя, будучи представником суддівського корпусу, користується гарантіями фахової незалежності і недоторканності, які гарантуються Конституцією і законами України (ст. ст. 126, 129 Конституції, ст. ст. 1, 6 Закону «Про судоустрій та статус суддів», ст. ст. 3, 22 КПК). Хоча незалежність, об'єктивність та неупередженість судді пов'язуються насамперед із здійсненням правосуддя, поза сумнівом, слідчий суддя також повинен бути у своїй діяльності незалежним, безстороннім і справедливим, чого від нього вимагає фундаментальне право людини на справедливий суд (ст. 7 Закону «Про судоустрій та статус суддів», ст. 22 КПК). Вимога незалежності та безсторонності слідчого судді на першому етапі реалізується через процедуру розподілу матеріалів кримінального провадження між суддями відповідного суду першої інстанції. Доречно згадати, що слідчий суддя не звільняється від виконання обов'язків судді першої інстанції, проте здійснення ним повноважень із судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні враховується в розподілі судових справ та має пріоритетне значення (ч. 8 ст. 21 «Про судоустрій та статус суддів»).

У КПК передбачено, що визначення слідчого судді для розгляду конкретного провадження здійснюється Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою (далі – ЄСІТС) під час реєстрації відповідних матеріалів, процесуального документа за принципом випадковості й у хронологічному порядку з урахуванням спеціалізації та рівномірного навантаження для кожного судді, заборони щодо повторної участі судді на різних стадіях одного кримінального провадження, перебування суддів у відпустці, відсутності у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю,

відрадженням, а також інших передбачених законом випадків, через які суддя не може брати участь у розгляді судових справ. Після визначення слідчого судді для здійснення конкретного судового провадження не допускається внесення змін до реєстраційних даних щодо цього провадження, а також видалення цих даних із ЄСІТС, окрім випадків, установлених законом (ч. 3 ст. 35 КПК). Натепер (грудень 2021 р.) ЄСІТС функціонує відповідно до Положення про порядок функціонування окремих підсистем (модулів) ЄСІТС від 17 серпня 2021 р. № 1845/0/15–21 [12]. З метою поетапного впровадження ЄСІТС відповідно до п. 7 вказаного Положення його норми визначають порядок функціонування лише окремих, готових до впровадження підсистем (модулів) ЄСІТС, а також порядок учинення дій, які ними забезпечуються. Отже, чинна редакція Положення від 17 серпня 2021 р. № 1845/0/15–21 не регулює автоматизованого розподілу судових справ між суддями. Цей аспект організації здійснення судочинства продовжує здійснюватися відповідно до розділу 2.3. Положення про автоматизовану систему документообігу суду (далі – АСДС) від 26 листопада 2010 р. № 30 [13]. За нашим висновком, АСДС (як «попередниця» ЄСІТС) дозволяє досягнути такого ж ефекту – відкритого, оперативного, рівномірного та здійснюваного за принципом «випадкового числа» розподілу судових справ між суддями відповідної категорії. Однак чинний КПК у ст. 35 мову веде все ж суто про застосування ЄСІТС, тому Положення від 17 серпня 2021 р. № 1845/0/15–21 має бути доповнено відповідним розділом.

Визначений вищевказаним способом слідчий суддя повинен заявити обґрунтований самовідвід, якщо він убачатиме наявність обставин, які відповідно до ст. ст. 75–76 КПК виключають його участь у конкретному кримінальному провадженні у зв'язку із сумнівами в його неупередженості, а також через заборону повторної участі одного судді в одному кримінальному провадженні на різних стадіях. Щодо останнього цікавою видається практика ЄСПЛ. У його практиці є низка рішень щодо визнання попередньої участі судді на стадії досудового провадження

неприпустимою для подальшого розгляду ним цієї ж справи по суті, оскільки це посягає на його об'єктивність та незалежність. Зокрема, у рішенні від 26 жовтня 1984 р. у справі «Де Куббер проти Бельгії» [14], у рішенні від 24 травня 1989 р. у справі «Хаузшільдт проти Данії» [15] ЄСПЛ встановив порушення ст. 6 Конвенції про захист прав та основоположних свобод 1950 р., оскільки один із членів судової колегії виконував обов'язки слідчого судді в цій же справі. Однак існує також практика більш диференційованого підходу щодо вирішення питання неупередженості залежності судді, який брав участь у досудовому розслідуванні. У рішенні від 24 серпня 1993 р. у справі «Нортієр проти Нідерландів» [16] ЄСПЛ зауважив, що один лише факт, що суддя ухвалював рішення на досудовому етапі кримінального провадження не можна вважати підставою для сумнівів щодо його безсторонності; основне значення у справі мають обсяг і характер цих рішень. Справді, якщо слідчий суддя обґрунтовано не погодився з позицією сторони обвинувачення, то навряд чи є підстави сумніватися в його неупередженості щодо сторони захисту. Однак усе ж уважаємо, що заборона повторної участі судді в одному кримінальному провадженні на різних стадіях, закріплена у ст. 76 КПК, є виправданою і виключає всі розумні сумніви щодо його безсторонності й об'єктивності. Верховний Суд також наголосив на безумовному дотриманні вимог ст. 76 КПК щодо заборони участі суддів у досудовому розслідуванні та в судових провадженнях, оскільки, хоча діяльність судді із судового контролю не має прямого стосунку до вирішення кримінального провадження по суті, він знайомиться з матеріалами провадження, у нього водночас складається внутрішнє переконання щодо його обставин, особи підозрюваного [17].

Слідчому судді також може бути заявлено відвід сторонами кримінального провадження з вищевказаних підстав. Якщо перешкод для прийняття чи здійснення кримінального провадження немає, то визначений слідчий суддя набуває кримінально-процесуальних повноважень у рамках конкретного провадження. Варто зазначити, що на слідчого суддю також

поширюється правило про незмінність. Тобто після його вступу в певне кримінальне провадження він має здійснювати судовий контроль за дотриманням прав його учасників, інші повноваження до завершення досудового розслідування. Такий висновок логічно випливає з пп. 2.3.45 Положення про АДС від 26 листопада 2010 р. № 30, згідно з яким клопотання та скарги за одним кримінальним провадженням передаються раніше визначеному слідчому судді, якщо інший порядок не визначений зборами суддів.

Судовий контроль має здійснюватися оперативно, з дотриманням визначених процесуальних строків, безперервно. Тому може скластися ситуація, коли визначений слідчий суддя може бути тимчасово замінений іншим, який призначений «черговим» у судовому органі на певний період неробочого часу. Рада суддів України в рішенні «Про організацію роботи (чергування) слідчих суддів та працівників апарату суду в неробочий час (вихідні та святкові дні)» від 2 липня 2018 р. № 40 зазначила, що чергування слідчих суддів та працівників апарату суду в неробочий час належить до компетенції зборів суддів. Рішення зборів суддів щодо чергування слідчих суддів у неробочий час не може розглядатись як втручання у процес об'єктивного та неупередженого розподілу матеріалів кримінального провадження між суддями чи порушення принципу випадковості (вірогідності), оскільки компетенція зборів суду поширюється на питання визначення кількості слідчих суддів окремо для кожного суду і питання щодо організації внутрішньої діяльності суду чи роботи конкретних суддів. За рішенням зборів суддів місцевого загального суду робота (чергування) у неробочий час (вихідні та святкові дні) може здійснюватися одним слідчим суддею, що не є порушенням принципу випадковості (вірогідності) під час розподілу матеріалів кримінального провадження [18]. Як ми вказували вище, один слідчий суддя не завжди може забезпечити судовий контроль за досудовим розслідуванням, адже йому може бути заявлений відвід або існуватимуть підстави і для самовідводу. Тому чергування в неробочий час, на нашу думку, повинні здійснювати щонайменше двоє слідчих суддів у відповідному суді.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Тракало Р.І. Судовий контроль за діяльністю органів досудового розслідування. Європейські перспективи. 2013. № 3. С. 120–124.
2. Рішення ЄСПЛ у справі «Класс та інші проти Німеччини» від 06.09.1978 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_093#Text
3. Конституція України : Закон від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
4. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 р. № 2135–XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>
5. Про розвідку : Закон України від 17.09.2020 р. № 912–IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/912-20#Text>
6. Про контррозвідувальну діяльність : Закон України від 26.12.2002 р. № 374–IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>
7. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон від 13.04.2012 р. № 4651–VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.
8. Кримінальний процес : підручник / за заг. ред. О.В. Капліної, О.Г. Шило. Харків : Право, 2018. 584 с.
9. Про судоустрій та статус суддів : Закон України від 02.06.2016 р. № 1402–VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>
10. Іваненко І.В. Інститут слідчого судді за новим Кримінальним процесуальним кодексом України. URL: <https://cka.court.gov.ua/sud2390/practice/uzagalnennja/0001>
11. Сіренко О.В. Окремі питання інституту слідчого судді у кримінальному провадженні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 4. С. 333–335.
12. Положення про порядок функціонування окремих підсистем (модулів) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи від 17.08.2021 р. № 1845/0/15–21. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1845910-21#Text>
13. Положення про автоматизовану систему документообігу суду від 26.11.2010 р. № 30. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr030414-10#n11>
14. Рішення ЄСПЛ у справі «Де Куббер проти Бельгії» від 26.10.1984 р. URL: <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57465>
15. Рішення ЄСПЛ у справі «Хаузшільдт проти Данії» від 24.05.1989 р. URL: <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57500>
16. Рішення ЄСПЛ у справі «Нортієр проти Нідерландів» від 24.08.1993 р. URL: <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57835>
17. Постанова Касаційного кримінального Суду у справі № 233/147/17 від 02.02.2021 р. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94833433>
18. Про організацію роботи (чергування) слідчих суддів та працівників апарату суду у неробочий час (вихідні та святкові дні) : рішення Ради суддів України від 02.07.2018 р. № 40. URL: <https://zib.com.ua/ua/133719.html>

REFERENCES:

1. Trakalo, R.I. (2013). Sudovyi kontrol za diialnistiu orhaniv dosudovoho rozsliduvannia [Judicial control of the bodies of pre-trial investigation' activity]. *Yevropeiski perspektyvy – European perspective*. 3. 120–124 [in Ukrainian].
2. Rishennia YeSPL vid 06.09.1978 "Klass ta inshi proty Nimechchyny" [Judgment of the European Court of Human Rights of 06.09.1978 in Klass and Other v. Germany]. Retrived from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_093#Text [in Ukrainian].
3. Konstytutsiia Ukrainy. Zakon vid 28.06.1996 № 254к/96-ВР [Constitution of Ukraine. Law of 28.06.1996 № 254к/96-ВР]. Retrived from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].
4. Zakon Ukrainy "Pro operatyvno-rozshukovu diialnist" vid 18.02.1992 № 2135–XII [Law of Ukraine "On operational and investigative activities" of 18.02.1992 № 2135–XII]. Retrived from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> [in Ukrainian].

5. Zakon Ukrainy "Pro rozvidku" vid 17.09.2020 № 912-IX [Law of Ukraine "On Intelligence" of 17.09.2020 № 912-IX]. Retrived from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/912-20#Text> [in Ukrainian].

6. Zakon Ukrainy "Pro kontrrozviduvalnu diialnist" vid 26.12.2002 № 374-IV [Law of Ukraine "On Counterintelligence Activities" of 26.12.2002 № 374-IV]. Retrived from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> [in Ukrainian].

7. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy vid 13.04.2012 № 4651-VI [Criminal Procedure Code of Ukraine of 13.04.2012 № 4651-VI]. Retrived from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> [in Ukrainian].

8. Kryminalnyi protses : pidruchnyk. Za zah. red. O.V. Kaplinoi, O.H. Shylo (2018). [Criminal procedure: textbook. For the head. ed. O.V. Kaplina, O.H. Shylo]. Kharkiv : *Pravo* [in Ukrainian].

9. Zakon Ukrainy "Pro sudoustrii ta status suddiv" vid 02.06.2016 № 1402-VIII [Law of Ukraine "On the Judiciary and the Status of Judges" of 02.06.2016 № 1402-VIII]. Retrived from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> [in Ukrainian].

10. Ivanenko, I.V. (2020). Instytut slidchoho suddi za novym Kryminalnym protsesualnym kodeksom Ukrainy [Institute of Investigative Judge under the New Criminal Procedure Code of Ukraine]. Retrived from <https://cka.court.gov.ua/sud2390/practice/uzagalnennja/0001> [in Ukrainian].

11. Sirenko, O.V. (2020). Okremi pytannia instytutu slidchoho suddi u kryminalnomu provadzhenni [Some Issues of the iInstitute of Investigative Judge in Criminal Proceedings]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal – Legal scientific electronic journal*. 4. 333–335 [in Ukrainian].

12. Polozhennia pro poriadok funktsionuvannia okremykh pidsystem (moduliv) Yedynoi sudovoi informatsiino-telekomunikatsiinoi systemy vid 17.08.2021 № 1845/0/15-21 [Regulations on the procedure for the operation of individual subsystems (modules) of the Unified Judicial Information and Telecommunication System of 17.08.2021 № 1845/0/15-21]. Retrived from <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1845910-21#Text> [in Ukrainian].

13. Polozhennia pro avtomatyzovanu systemu dokumentoobihu sudu vid 26.11.2010 № 30 [Regulations on the automated document management system of the court of 26.11.2010 p. № 30]. Retrived from <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr030414-10#n11> [in Ukrainian].

14. Rishennia YeSPL vid 26.10.1984 "De Kubber proty Belhii" [Judgment of the European Court of Human Rights of 26.10.1984 in De Cubber v. Belgium]. *hudoc.echr.coe.int*. Retrived from <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57465> [in English].

15. Rishennia YeSPL vid 24.05.1989 "Khauzshildt proty Danii" [Judgment of the European Court of Human Rights of 24.05.1989 in Hauschildt v. Denmark]. *hudoc.echr.coe.int*. Retrived from <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57500> [in English].

16. Rishennia YeSPL vid 24.08.1993 "Nortier proty Niderlandiv" [Judgment of the European Court of Human Rights of 24.08.1993 in Nortier v. the Netherlands]. *hudoc.echr.coe.int*. Retrived from <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57835> [in English].

17. Postanova Kasatsiinoho kryminalnogo sudu u spravi № 233/147/17 vid 02.02.2021 [The decision of the Criminal Court of Cassation in the case № 233/147/17 of 02.02.2021]. *reyestr.court.gov.ua*. Retrived from <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94833433> [in Ukrainian].

18. Rishennia Rady suddiv Ukrainy "Pro orhanizatsiiu roboty (cherhuvannia) slidchykh suddiv ta pratsivnykiv aparatu sudu u nerobochyi chas (vykhidni ta sviatkovi dni)" vid 02.07.2018 № 40 [Decision of the Council of Judges of Ukraine "On the organization of work (duty) of investigative judges and employees of the court apparatus during non-working time (days off and holidays)" from 02.07.2018 № 40]. *zib.com.ua*. Retrived from <https://zib.com.ua/ua/133719.html> [in Ukrainian].